

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

IV. ÚS 7/2023-16

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Miroslava Duriša a zo sudcov Ladislava Duditša (sudca spravodajca) a Libora Duľu v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľov [REDACTED], zastúpeného zákonným zástupcom matkou [REDACTED], právne zastúpených Mgr. Monikou Brunovou, advokátkou, Račianska 153, Bratislava, proti postupu Krajského súdu v Bratislave v konaní vedenom pod sp. zn. 20 CoP 110/2021 takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľov a skutkový stav veci

1. Sťažovatelia sa ústavnou sťažnosťou doručenou ústavnému súdu 13. decembra 2022 domáhajú vyslovenia porušenia svojho základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a základného práva prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Krajského súdu v Bratislave (ďalej len „krajský súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 20 CoP 110/2021 (ďalej len „napadnuté konanie“). Sťažovatelia žiadajú priznať finančné zadost'učinenie vo výške 5 000 eur pre každého z nich.

2. Z ústavnej sťažnosti a priložených príloh vyplýva nasledujúci stav veci:

Sťažovateľka podala 30. decembra 2019 na Okresnom súde Bratislava IV (ďalej len „okresný súd“) návrh na zvýšenie výživného na maloletého sťažovateľa spolu s návrhom na úpravu styku otca s maloletým sťažovateľom. Okresný súd na pojednávaní 4. mája 2021 vyhlásil rozsudok, ktorým zaviazal otca maloletého prispievať na výživu sumou 230 eur mesačne a upravil styk otca s maloletým sťažovateľom.

3. Rozsudok okresného súdu napadla sťažovateľka odvolaním podaným 31. mája 2021, súdny spis bol krajskému súdu preložený na rozhodnutie o odvolaní 11. augusta 2021. Krajský súd o podanom

odvolaní rozhodol rozsudkom č. k. 20 CoP 110/2021-335 z 28. septembra 2022, ktorý bol sťažovateľke doručený 9. novembra 2022, keď nadobudol aj právoplatnosť.

4. Sťažovateľka sa na prietahy v odvolacom konaní sťažovala aj podaním sťažnosti predsedovi krajského súdu, ktorý prípisom z 9. augusta 2022 konštatoval nečinnosť po dobu 11 mesiacov, sťažnosť vyhodnotil ako dôvodnú, za vzniknuté prietahy sa ospravedlnil a oznámil, že konanie bude sledovať až do jeho rozhodnutia.

II.

Argumentácia sťažovateľov

5. Argumentáciu sťažovateľov v ústavnej sťažnosti možno zhrnúť tak, že napadnuté konanie je poznačené zbytočnými prietahmi z dôvodu jeho trvania približne 15 mesiacov pred odvolacím súdom, celková dĺžka konania je takmer 3 roky, pričom z pohľadu sťažovateľov nejde o právne a ani fakticky zložitú vec, avšak ide o konanie vo veciach maloletých, ktoré si vyžaduje mimoriadnu starostlivosť a pozornosť konajúceho súdu s poukazom na nález ústavného súdu vo veci sp. zn. II. ÚS 6/2022. Sťažovatelia ako účastníci konania poskytovali súdom maximálnu súčinnosť. Sťažovatelia zároveň poukazujú na judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva (ďalej len „ESLP“), v ktorej sa vyskytli početné prípady, keď sťažovatelia podávali ústavnú sťažnosť v čase, keď už bolo v konaní vydané rozhodnutie, to však nebolo právoplatné (Zarembová proti Slovenskej republike – I. ÚS 230/06, Sirotňák proti Slovenskej republike – II. ÚS 256/06, Bubláková proti Slovenskej republike - II. ÚS 275/06).

III.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

6. Podstatou ústavnej sťažnosti je porušenie práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov (čl. 48 ods. 2 ústavy v spojení s čl. 6 ods. 1 dohovoru) a v tejto súvislosti aj porušenie práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy postupom krajského súdu v napadnutom konaní, ktoré sa týka otázky starostlivosti o maloletých.

7. Ústavný súd si pri výklade základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov garantovaného v čl. 48 ods. 2 ústavy osvojil judikatúru ESLP k čl. 6 ods. 1 dohovoru, pokiaľ ide o právo na prejednanie záležitosti v primeranej lehote, preto v obsahu týchto práv nemožno vidieť zásadnú odlišnosť (napr. II. ÚS 55/98, I. ÚS 132/03, IV. ÚS 105/07, IV. ÚS 90/2010).

8. Podľa ustálenej judikatúry ústavného súdu (napr. IV. ÚS 102/05, II. ÚS 387/06) sa ochrana základnému právu podľa čl. 48 ods. 2 ústavy poskytuje v konaní pred ústavným súdom len vtedy, ak v čase uplatnenia tejto ochrany porušovanie tohto základného práva označenými orgánmi verejnej moci (v tomto prípade krajským súdom) ešte mohlo trvať. Ak v čase, keď ústavná sťažnosť bola doručená ústavnému súdu, už nemohlo dochádzať k namietanému porušovaniu označeného základného práva postupom súdu, ústavný súd ústavnú sťažnosť zásadne odmietne ako zjavne neopodstatnenú (IV. ÚS 165/2021).

9. V nadväznosti na uvedený právny názor ústavný súd poukazuje na skutočnosť, že jednou zo základných pojmových náležitostí sťažnosti podľa čl. 127 ústavy je to, že musí smerovať proti aktuálnemu a trvajúcemu zásahu orgánov verejnej moci do základných práv sťažovateľa. Uvedený názor vychádza zo skutočnosti, že táto ústavná sťažnosť zohráva významnú preventívnu funkciu

ako účinný prostriedok na to, aby sa predišlo zásahu do základných práv, a v prípade, že už k zásahu došlo a jeho účinky stále trvajú, aby sa v porušovaní týchto práv ďalej nepokračovalo (m. m. IV. ÚS 225/05, III. ÚS 317/05, II. ÚS 67/06). Táto prax ústavného súdu bola odobrená aj ESLP vo viacerých konaniach vedených proti Slovenskej republike, napr. Obluk proti Slovensku, bod 61, resp. Mazurek proti Slovensku z 3. marca 2009 k sťažnosti č. 16970/05. K rozhodnutiam ESLP, na ktoré poukazujú sťažovatelia v súvislosti s okamihom podania ústavnej sťažnosti, ústavný súd uvádza, že ide o prípady, keď nedošlo k právoplatnému ukončeniu veci, čo je odlišný stav od prípadu sťažovateľov.

10. Sťažovatelia v podanej ústavnej sťažnosti uvádzajú, že krajský súd o ich nároku právoplatne rozhodol rozsudkom z 28. septembra 2022, ktorý nadobudol právoplatnosť 9. novembra 2022, t. j. ešte pred podaním ústavnej sťažnosti. V čase podania ústavnej sťažnosti bolo o nároku sťažovateľov právoplatne rozhodnuté, rozsudok odvolacieho súdu bol sťažovateľke doručený, preto v ich prípade nie je splnená podmienka trvajúceho zásahu.

11. Sťažovatelia sa teda so svojou ústavnou sťažnosťou na ústavný súd obrátili v čase, keď už tento prostriedok nápravy vo vzťahu k napadnutému konaniu krajského súdu nebol objektívne spôsobilý splniť svoj účel.

12. Z dôvodu nastolenia právnej istoty už nemožno uvažovať ani o porušení základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy, ktorého porušenie bolo namietané v súvislosti s tvrdým porušením základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov.

13. Ústavný súd preto ústavnú sťažnosť sťažovateľov namietajúcu porušenie základného práva podľa čl. 46 ods. 1 ústavy, základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom krajského súdu v napadnutom konaní odmietol podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov ako zjavne neopodstatnenú.

14. Vzhľadom na odmietnutie ústavnej sťažnosti ako celku sa ústavný súd ďalšími návrhmi sťažovateľov uvedenými v petite ich ústavnej sťažnosti nezaoberal.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 10. januára 2023

Miroslav Duriš
predseda senátu